

[Foged.]

hvertil der slet ingen berettigelse er, fordi de ingen udgifter har haft i så henseende. Der er andre, der har haft større udgifter end de standiserede fradrag, men som på denne måde ikke får lov til at foretage deres retmæssige fradrag. Jeg finder, at denne standardisering og rationalisering også kan drives for vidt. Jeg finder, at det rigtigste er, at man på et retfærdigt grundlag giver den enkelte skatteborger mulighed for at foretage de retmæssige fradrag for driftsomkostningerne ved hans erhverv. Sker det, har vi opnået det, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen og også vi mener er så rigtigt, nemlig at der er lighed for loven. De standardiserede fradrag gør ingen lige for loven.

Med hensyn til hvad ligningsrådet beskæftiger sig med, er det jo rigtigt, at det tidligere også har beskæftiget sig med forslag vedrørende en- og tofamiliehusenes skattemæssige stilling. Det var ligningsrådet, der tog stilling til og fastsatte de forskellige procentsatser. Nu skal dette flyttes over i folketinget, og heri er vi ganske enige med finansministeren. Vi finder, at reglerne her er så vidtrækkende forslag, at det bør være folketinget, der drøfter og fastsætter disse ting.

Når den hidtidige fremgangsmåde altså nu ændres, hvilket jeg godtager, er det vel også berettiget at håbe på, at fiskernes fradrag, der eventuelt også kunne behandles af ligningsrådet, i lighed med andre fradrag forelægges folketinget.

Allerede tidligt på året erklærede såvel statsministeren som den tidligere finansminister, at den 13. almindelige vurdering ikke skulle få skattemæssigt urimelige konsekvenser. Nu foreligger regeringens forslag vedrørende behandlingen af en- og tofamiliehusene. Boligværdien ansættes til 2 pct. og fradrag for vedligeholdelse til 1 pct. af vurderingssummen mod tidligere henholdsvis 3, i nogle tilfælde 4 pct., og 1½ pct. Det er vel endnu ikke muligt at få tilstrækkelig oplysning om vurderingens resultater til nøjere afprøvning af tallenes rigtige størrelse i forhold til de tidligere satser. Jeg anerkender, at finansministerens udspil efter de for tiden foreliggende oplysninger synes at ligge på et nogenlunde rimeligt niveau, men jeg vil dog gerne snarest mu-

ligt have oplysninger om konkrete vurderingsresultater fra forskellige egne af landet til en mere præcis bedømmelse af lovforslaget.

Fra venstres side vil vi gerne på ny give udtryk for, at det standardiserede vedligeholdelsesfradrag ikke synes absolut retfærdigt. Nyere huse får eventuelt et større fradrag, end der udføres vedligeholdelsesarbejder for, medens det modsatte er tilfældet for de ældre boliger. Såvel den minimale grænse på 400 kr. som den maksimale grænse på 2.000 kr. rammer i flæng. Også her, kan jeg sige, ville dokumenterede fradrag være det mest korrekte. Vi erkender, at det foreslåede er en rationel løsning, men må samtidig indrømme, at det sker på bekostning af retfærdigheden.

I den foreslåede affattelse af § 14 A, stk. 3, bestemmes det dog, at fredede bygninger må fradrage for reparationer efter regning. Det mener vi er rimeligt; når det offentlige ved fredning giver udtryk for det ønskelige i at bevare sådanne bygninger, må der også være rimelige muligheder for bygningernes vedligeholdelse. Jeg vil gerne gå lidt videre ud fra den betragtning, at de fredede bygninger i mange tilfælde er af stor national værdi. Da det er privatpersoner, der påtager sig vedligeholdelsesudgifterne, burde der måske også være bedre betingelser for en gennemførelse af periodiske hovedreparationer og moderniseringer. Det er jo ikke særlig rimeligt, at en eventuel hovedreparation skal indføres på ét års skatteregnskab.

Vi har analoge tilfælde på andre områder; jeg tænker her på grundforbedringer inden for landbruget, hvor man kan udføre grundforbedringer, der slides lidt efter lidt, og derfor har regler om, at det må afskrives over en 10-årig periode. Jeg beder derfor den højtærede finansminister om at tage også dette problem om de fredede bygningers hovedreparationer og moderniseringer op og undersøge, om der er muligheder for, at det kan afskrives over en vis, kortere periode og ikke som nu over et enkelt år. Som sagt, disse fredede bygninger er værdifulde for samfundet, og enkeltpersoner påtager sig her udgifter, som måske rettelig var af offentlig karakter. Jeg finder det imidlertid prisværdigt, at privatpersoner påtager sig denne opgave, så at det offent-